

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4536/2022
01.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Драгане Бољевић, Данијеле Николић, Бранке Дражић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиле - противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Николић, адвокат из ..., против туженог- противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Јелена Милановић, адвокат из ..., ради стицања у брачној заједници и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2954/2021 од 25.01.2022. године, у седници одржаној 01.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2954/2021 од 25.01.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2954/2021 од 25.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању П 37/2020 од 08.07.2021. године, првим ставом изреке, утврђено је према туженом –противтужиоцу да је тужиле - противтужена по основу стицања у браку сувласник на 43,125 % куће у Врању, у ул. ... број .., на кп. бр. ..., у пл.бр. .. КО Врање и носилац права коришћења земљишта, које служи редовној употреби куће и наложено је туженом да тужиле ово право призна. Другим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле - противтужене да је сувласник куће у Врању у већем делу од признатог у ставу првом изреке, до траженог од 50% или за 6,88 % куће у Врању. Трећим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле-противтужене којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име неоснованог обогаћења плати месечно по 120 евра од 01.06.2006. године до 01.07.2015. године са законском затезном каматом по стопи Европске централне банке од дана доспећа сваке месечне рате од сваког првог у месецу. Четвртим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев туженог – противтужиоца којим је тражио да се обавезе тужиле – противтужена да му на име неоснованог обогаћења, по основу плаћања пореза на имовину за стамбени објект у сусвојини парничних странака у ул. ... број .. у Врању, од признатог пресудом Основног суда у Врању у ставу 3. изреке до траженог износа од 486.878,41 динара са припадајућом каматом. Петим ставом изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2954/2021 од 25.01.2022. године, жалба тужиле је одбијена и првостепена пресуда потврђена у ставу другом, трећем и петом изреке.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиле је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем на допринос странака у стицању спорне непокретности, као и на савесност туженог у коришћењу заједничке имовине и стицање прихода од издавања у закуп исте, заправо оспорава утврђено чињенично стање и оцена изведених доказа, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. У овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити новог тумачења права, као ни уједначавања судске праксе, а што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, из којих разлога је и одлучено као у ставу првом изреке. Позивање тужиле на одлуку Врховног касационог суда Рев 2403/2015 није од утицаја на другачије одлучивање у овом случају, имајући у виду да је наведена одлука донета у спору са другачијим чињеничним стањем него у овом поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, тужба у овом спору ради стицања у брачној заједници и стицања без основа поднета је 01.09.2015. године са означеном вредношћу предмета спора износом од 5.500,00 динара. Противтужба је поднета 06.09.2016. године са означеном вредношћу предмета спора у износу од 50.000,00 динара.

Како означена вредност предмета спора ни по тужби, ни по противтужби не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке

Србије на дан подношења тужбе, односно противтужбе, ревизија тужиље није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, је одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Милановић**